

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLICA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:241530
Datë: 15.04.2024
Numri i dokumentit: 05571169

Në çështjen juridike të :

AC-I-23-0027-A0001

Paditësi

Gj B me përfaqësues sipas autorizimit, avokatin B I, Prishtinë

Kundër:

E paditura/Ankuese

N.SH. “Magjistrala”, (në likuidim), me përfaqësuese Agjencia Kosovare e Privatizimit, rr. “Dritan Hoxha”, nr.55, Lakrishte, Prishtinë

Kolegji i Apelit i Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (DHPGJS), i përbërë nga Mr.sc. Sahit Sylejmani, gjyqtar kryesues, Ilmi Bajrami dhe Diellza Hoxha, gjyqtarë, duke vendosur lidhur me ankesën e të paditurës të paraqitur kundër Aktgjykimit të shkallës së parë të DHPGJS-së, C-IV-15-1823, të datës 30 dhjetor 2022, pas seancës vendimmarrëse të mbajtur më 12 prill 2024, lëshon këtë:

AKTGJYKIM

1. Ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar.
2. Vërtetohet Aktgjykimi i shkallës së parë të DHPGJS-së, C-IV-15-1823, i datës 30 dhjetor 2022.
3. Nuk caktohen taksa gjyqësore për procedurën ankimore.

Rrethanat procedurale dhe faktike

Me datë 10 korrik 2013, në DHPGJS-së ishte parashtruar një padi grupore prej 142 punëtorëve ndaj vendimeve të Autoritetit të Likuidimit të së paditurës N.SH “Magjistrala” (në likuidim), me të cilat vendime ishin refuzuar kërkesat e punëtorëve të parashtruara para Autoritetit të Likuidimit, e cila lëndë kishte numrin C-IV-13-1216 por që me urdhrin e lëshuar nga gjyqtari i çështjes i DHPGJS-së, i datës 27 nëntor 2013, për ndarjen e padisë, kjo çështje kishte marrë numrin C-IV-15-1823.

Me datë 30 shtator 2015, paditësi kishte parashtruar një parashtrësë për rregullimin dhe plotësimin e padisë në DHPGJS kundër Vendimit të Autoritetit të Likuidimit me nr. PRN032-0161 të datës 31 maj 2013, me të cilin vendim kërkesa e paditësit për dëmshpërblim për paga të papaguara në shumën prej 6,272.64 euro, ishte pranuar në shumën prej 45.13 euro ndërsa ishte refuzuar si e pavlefshme në shumën prej 6,277.51 euro. Autoriteti i Likuidimit me rastin e aprovimit të shumës së lartcekur kishte theksuar se kjo shumë përbën vlerën neto të pagueshme ndaj kërkuesit pasi që pjesa e tatimit mbi të ardhurat personale dhe kontributi pensional janë mbajtur në momentin e pagesës së vlerës së 80% të rrogës.

Në ankesë theksohet se e paditura nuk e kishte kontestuar faktin se paditësi ishte në marrëdhënie të rregullt dhe të përhershme të punës në ndërmarrjen në fjalë e kjo sigurisht për arsye se ekziston dokumentacion i mjaftueshëm i cili dëshmon se paditësi ishte në punë te e paditura dhe kjo e fundit ishte e obliguar t’i paguante atij të gjitha pagat e papaguara deri në ditën e privatizimit të N.SH-së. Tutje, paditësi thekson se nuk është Banka Ekonomike institucioni që i lëshon dhe ruan-mban listat e pagave të punëtorëve, prandaj llogaritë bankare të paditësve dhe historiku i tyre dëshmon vetëm pagesat e bëra nga N.SH-ja paditësit. Pikërisht nga lista e pagave shihet se paditësit i ka mbetur borxh N.SH-ja dhe kjo dëshmohet nga lista e pagave mujore duke filluar nga muaji janar 2006- deri në prill 2007, të cilat lista specifikojnë në mënyrë të qartë titullarin dhe lartësinë e pagës. Gjithashtu, paditësi thekson se i njëjti është në listën e 20% që tregon se ai ishte i regjistruar në N.SH si punëtor aktiv deri në ditën e privatizimit. Provat dhe dokumentacionin lidhur me marrëdhënien e punës në ndërmarrjen në fjalë sipas Ligjit të AKP-së është i detyruar t’i mbaj dhe ruaj punëdhënësi (e paditura) që parashihet me nenin 5.5 të Politikave Operacionale të AKP-së. Andaj, gjykatës i kishte propozuar që të miratohet padia e paditësit dhe të anulohet vendimi i të paditurës, ashtu që AKP t’i paguaj paditësit në emër të pagave të papaguara shumën prej 6,272.64 euro, kamatën e bazuar në ligj-kamatë për vonesë në shkallën prej 3.5 % që rrjedh nga data 1 janar 2008 deri më 19 dhjetor 2012 dhe kamatën prej

8% nga kjo datë deri në ditën e pagesës së plotë si dhe shpenzimet e përfaqësimit dhe të tjera deri në fund të procedurës.

Paditësi si prova kishte bashkëngjitur: autorizimin për përfaqësim, kopjen e letërnjoftimit të paditësit, vendimin e Autoritetit të Likuidimit me nr. PRN032-0161 të datës 31 maj 2013, kopja e librezës së punës si dhe historiatin e llogarisë rrjedhëse.

Me datë 14 shkurt 2020, AKP-ja kishte paraqitur mbrojtjen e saj në të cilën thekson se ankesa është absolutisht e papranueshme dhe si e tillë nuk duhet konsideruar aspak nga gjykata. Lidhur me kamuflimin e ankesës si “Parashtresë për rregullimin dhe plotësimin e padisë”, pala kundërshtare konsideron se kjo përbën një praktikë shumë negative lidhur me respektimin e procedurës ligjore që ligji parashikon për ankimimin e vendimeve të Autoritetit të Likuidimit dhe si e tillë është tërësisht e papranueshme. AL në ushtrim të përgjegjësive të veta për trajtimin e kërkesave kreditore të ish punëtorëve të ndërmarrjes ka kërkuar së pari prej parashtruesve e pastaj edhe në burime tjera prova për përcaktimin e të drejtës së gjithsecilit për kompensim për paga të papaguara. AL në bazë të provave të mbledhura ka përcaktuar se një grup ish punëtorësh ka raportuar rregullisht në ndërmarrje, kanë kryer punët e caktuara për të cilat janë paguar e nëse nuk janë paguar, AL u ka njohur të drejtën për pagesën e pjesës së mbetur. Asesi nuk mund të vlerësohet i drejtë përfitimi i pagave nga ata ish punëtorë që nuk kanë raportuar në punë e nuk kanë kryer asnjë detyrë. Në radhë të parë kjo do të përbënte padrejtësi ndaj grupit të punëtorëve që kanë punuar e janë paguar për punën e kryer. Andaj, duke u bazuar në këto që u thanë, e paditura kishte propozuar që të refuzohet ankesa e paditësit si e papranueshme dhe të vërtetohet vendimi i AL-së. Mbrojtjes i kishte bashkëngjitur vendimin e Autoritetit të Likuidimit me nr. PRN032-0161 të datës 31 maj 2013, një fletëkthesë të datës 5 qershor 2013 si dhe një vendim për emërimin e anëtarëve të Autoritetit të Likuidimit të datës 30 shtator 2019.

Me datë 20 qershor 2022, gjykata kishte lëshuar një urdhër për paditësin duke kërkuar nga i njëjti që të parashtroj prova shtesë në mbështetje të ankesës së tij.

Me datë 8 korrik 2022, paditësi kishte paraqitur përgjigje në urdhrin e lartcekur të gjykatës, e të cilës përgjigje i kishte bashkëngjitur këto prova: njoftimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës të datës 22 maj 2007 në gjuhen serbe, kopjen e librezës së punës, formularin e kërkesës për likuidim, përmbledhjen mujore të rrogave të punëtorëve të SHA “Magjistrala” për muajt janar 2005-prill 2007, një parashtresë të N.SH SHA “Magjistrala” të datës 16 korrik 2007, deklaratë nën betim e Sh P dhe A K, kopjet e letërnjoftimit të Sh P dhe A K, një referencë nga

N.SH për Sh P, një kontratë pune ndërmjet paditësit dhe të paditurës, një Aktvendim i datës 21 qershor 2007 nr. 1088, si dhe regjistrin e punëtorëve dhe të dhënat e tyre gjatë punës në ndërmarrje.

Me datë 27 korrik 2022, AKP-ja kishte paraqitur përgjigje në të cilën kishte theksuar se kërkesa e parashtruesit duhet të refuzohet si e pabazuar. Përgjigjes i kishte bashkëngjitur: vendimin e Autoritetit të Likuidimit me nr. PRN032-0161 të datës 31 maj 2013 si dhe vendimin për emërimin e anëtarëve të Autoritetit të Likuidimit.

Me datë 30 dhjetor 2022, shkalla e parë e DHPGJS-së me Aktgjykimin C-IV-15-1823 kishte aprovuar pjesërisht si të bazuar ankesën e paditësit, ndërsa kishte ndryshuar vendimin e Autoritetit të Likuidimit, ashtu që kishte obliguar të njëjtin që ankuesit në emër të kompensimit për paga të papaguara për periudhën janar 2006-prill 2007, t'ia paguaj shumën neto prej 3,016.13 euro dhe në emër të interesit ligjor prej 10% të shumës themelore shumën prej 301.61 euro, ndërsa pjesën tjetër të kërkesës përtej shumës së aprovuar e kishte refuzuar si të pabazuar. Gjithashtu kishte obliguar të paditurën që ankuesit t'ia paguaj shpenzimet e procedurës në shumën prej 134.00 euro. Në arsyetimin e këtij Aktgjykimi theksohet se nuk është kontestuese në mes palëve fakti se ankuesi ishte një punëtor i ndërmarrjes në fjalë. Në këtë çështje kontestuese ndërmjet palëve është çështja se a ka ofruar shërbime pune ankuesi dhe a i ka mbetur borxh N.SH për periudhën janar 2006-prill 2007. Ankuesi bazën e kërkesës së tij e mbështetë në përmbledhjen mujore të rrogave për periudhën janar 2006-prill 2007, librezën e punës, njoftimin e datës 22 maj 2007, deklaratën e dhënë nën betim të ish drejtorit të N.SH-së si dhe në pohimet e parashtruara në ankesë. Nga librezja e punës e dorëzuar si provë vërtetohet fakti se ankuesi kishte krijuar marrëdhënie pune në N.SH "Magjistrala" për periudhën kohore prej 15 qershor 1994 deri më 13 prill 2007, kohë kjo kur ka filluar edhe likuidimi i N.SH-së. Tutje, nga përmbledhjet mujore të rrogave të punëtorëve të N.SH-së të nënshkruara nga llogaritari dhe drejtori i N.SH-së vërtetohet fakti se ankuesi për periudhën janar 2006-prill 2007 kishte paga borxh në lartësi prej gjithsej 3,016.13 euro. Në deklaratën nën betim të noterizuar ish drejtori i N.SH-së dhe llogaritari kanë deklaruar se me përgjegjësi të plotë morale, penale e materiale se sa i përket çështjes së listës së pagave të përpiluara dhe të nënshkruara tek ndërmarrja në fjalë kanë qenë kompetent, kanë nënshkruar dhe janë të gatshëm të dëshmojnë në çdo kohë dhe te të gjitha institucionet se këto lista të pagave paraqesin gjendjen e saktë të detyrimeve tek të gjitha njësitë e Magjistrales. Andaj, gjykata i kishte pranuar këto si prova relevante dhe të bazuara për të arritur në përfundim se ankuesi ka ofruar shërbime pune për N.SH për periudhën e lartcekur

dhe se për këtë periudhë N.SH i ka mbetur borxh pagat. Gjykata sa i përket përmbledhjeve të pagave për vitin 2005 të dorëzuara si provë nga paditësi konsideron se të njëjtat janë dorëzuar jashtë periudhës kohore të kërkesës së tij dhe si të tilla i kishte refuzuar si të pabazuara. E paditura në rastin konkret nuk ka dëshmuar të kundërtën dhe nuk ka dorëzuar ndonjë provë për të vërtetuar faktin se ankuesi nuk kishte ofruar shërbime pune për NSH në periudhën e lartcekur apo se nuk i ka mbetur borxh pagat ashtu siç përshkruhen në përmbledhjen e rrogave mujore të lëshuara nga drejtori dhe llogaritari.

Me datë 20 janar 2023, AKP-ja kishte paraqitur një ankesë kundër Aktgjykimit të shkallës së parë, C-IV-15-1823 të datës 30 dhjetor 2022, duke i propozuar Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së që të ndryshoj Aktgjykimin e ankimuar dhe të vërtetoj vendimin e Autoritetit të Likuidimit. Në ankesë theksohet se N.SH nuk e konsideron një person punëtor aktiv nëse ai nuk e ka vërtetuar se ka punuar pranë ndërmarrjes për periudhën që pretendon kompensim të pagave. AL gjatë shqyrtimit të kërkesës është shërbyer me informacione të brendshme dhe të jashtme dhe në bazë të asaj se çka ka arritur të vërtetohet e ka refuzuar kërkesën. Në këtë rast AL ka kërkuar informacione nga Banka Ekonomike mbi historikun e llogarisë së klientit për periudhën janar 2006-prill 2007 nga të cilat rezulton se parashtruesi i kërkesës nuk figuron në listën e pagesave të N.SH-së si një i punësuar i saj. AL konsideron se gjykata ka ngatërruar çështje të rëndësishme faktike e rrjedhimisht edhe juridike dhe për pasojë ka bërë vlerësim të gabuar dhe ka marrë aktgjykim të padrejtë. Autoriteti i Likuidimit rithekson edhe njëherë se parashtruesi nuk saktëson se cili nen i Ligjit për AKP është shkelur nga ana e Autoritetit të Likuidimit duke shkelur nenin 70.2 i Shtojcës së Ligjit 04/L-033 i cili parashikon që ankesa “duhet të bazohet në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në pajtim me Ligjin për AKP-në. Andaj, Autoriteti i Likuidimit fton DHPGJS-në që të lëshohet edhe njëherë në shqyrtim të çështjes në fjalë dhe të konsideroj argumentet e Autoritetit të Likuidimit që kanë të bëjnë me kufizimet e të drejtave të parashtruesve e që këto kufizime Autoriteti i Likuidimit është i obliguar që t’i zbatoj ex officio. Ankesës i kishte bashkëngjitur vendimin për emërimin e anëtarëve të Autoritetit të Likuidimit, Aktgjykimin e ankimuar si dhe vendimin e Autoritetit të Likuidimit

Me datë 30 mars 2023, paditësi kishte paraqitur përgjigje në ankesën e të paditurës në të cilën i propozon Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së që të refuzohet si e pabazuar ankesa e ankueses, ndërsa të vërtetohet Aktgjykimi i ankimuar dhe të detyrohet e paditura të bëjë kompensimin e shpenzimeve të përfaqësimit në shumë prej 208.00 euro.

Arsyetimi ligjor:

Ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar.

Në bazë të nenit 69.1 të Ligjit nr. 06/L-086 mbi Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (LDHP), Kolegji i Apelit vendosi të mos mbajë pjesën gojore të procedurës.

Merita e ankesës dhe vlerësimi i Kolegjit të Apelit

Aktgjykimi i ankimuar i shkallës së parë të DHPGJS-së, është i saktë në rezultat dhe në arsyetimin ligjor, andaj duhet të vërtetohet.

Kolegji i Apelit vëren se kërkesa e paditësit për kompensimin e pagave të papaguara në shumën prej 6,272.64 euro nga N.SH. “Magjistrala”, ishte pranuar në shumën prej 45.13 euro ndërsa ishte refuzuar si e pavlefshme në shumën prej 6,277.51 euro.

Paditësi në shkallë të parë kishte bashkëngjitur provat si në vijim: njoftimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës të datës 22 maj 2007 në gjuhën serbe, kopjen e librezës së punës, formularin e kërkesës për likuidim, përmbledhjen mujore të rrogave të punëtorëve të SHA “Magjistrala” për muajt janar 2006-prill 2007, një parashtesë të N.SH SHA “Magjistrala” të datës 16 korrik 2007, deklaratë nën betim e Sh P dhe A K, kopjet e letërnjoftimit të Sh P dhe A K, një referencë nga N.SH për Sh P, një kontratë pune ndërmjet paditësit dhe të paditurës, një Aktvendim i datës 21 qershor 2007 nr. 1088, si dhe regjistrin e punëtorëve dhe të dhënat e tyre gjatë punës në ndërmarrje.

Shkalla e parë e DHPGJS, pas shqyrtimit të provave dhe shkresave të lëndës, kishte nxjerrë Aktgjykim me të cilin i kishte njohur paditësit pjesërisht të drejtën në kompensim të pagave të papaguara në shumën prej 3,016.13 euro me interes ligjor 10% në shumën prej 301.61 euro, me arsyetimin se i njëjti kishte dorëzuar prova relevante që dëshmonin se N.SH në fjalë ka detyrim ndaj paditësit këtë shumë, ndërsa pjesën e mbetur e kishte refuzuar si të pabazuar. Gjithashtu kishte detyruar të paditurën që ankuesit t’ia paguaj shpenzimet e procedurës në shumën prej 134.00 euro.

Kolegji i Apelit në rastin konkret vlerëson se shkalla e parë e DHPGJS kishte vepruar drejtë me rastin e marrjes së vendimit, ndërsa konsideron se ankesa e të paditurës është e pabazuar.

Kjo për faktin se nga kopja e librezës së punës së paditësit shihet që i njëjti ka ofruar shërbime për N.SH deri në ditën e privatizimit të saj dhe atë me datë 13 prill 2007, ditë kjo kur edhe i ishte mbyllur Libreza e punës.

Provë relevante në këtë rast ishin edhe përmbledhjet mujore të rrogave të punëtorëve të SHA “Magjistrala” për muajt janar 2006 deri në prill 2007, nga të cilat kishte rezultuar se N.SH i kishte mbetur borxh paditësit shumën e përgjithshme prej 3,016.13 euro.

Sa i përket pjesës së mbetur të refuzuar të kërkesëpadisë, Kolegji i Apelit vlerëson se shkalla e parë e DHPGJS-së ka vendosur drejtë me rastin e refuzimit të kësaj pjese të kërkesës për faktin se pjesa përtej shumës së aprovuar, përkatësisht për periudhën janar-dhjetor 2005 ishte parashkruar.

Tutje, sa i përket pretendimeve të së paditurës në ankesën e saj të paraqitur në shkallë të dytë, Kolegji i Apelit vlerëson se ashtu siç me të drejtë thekson shkalla e parë, e paditura nuk ka paraqitur asnjë argument me të cilin do të dëshmonte të kundërtën e asaj që ka provuar paditësi, pra për të vërtetuar faktin se paditësi nuk kishte ofruar shërbime punë për N.SH apo se N.SH nuk i ka mbetur borxh shumën e pagave të papaguara që paditësi e pretendon.

Prandaj, duke u bazuar në këto që u thanë më lart, Kolegji i Apelit konsideron se shkalla e parë ka vepruar drejtë kur paditësit i ka njohur të drejtën në kompensim të pagave të papaguara për periudhën janar 2006-prill 2007 në shumën prej 3,016.13 euro bashkë me interes ligjor prej 10% në shumën prej 301.61 euro si dhe shpenzimet e përfaqësimit në shumën prej 134.00 euro.

Nga arsyet e cekura më lartë, ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar dhe vërtetohet Aktgjykimi i ankimuar si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

Nga se u tha më sipër në bazë të nenit 9.10 të LDHP-së është vendosur si në dispozitiv.

Taksat gjyqësore

Ankuesi tashmë e ka paguar taksën gjyqësore për procedurën ankimore me datë 15 shkurt 2023, andaj nuk do të caktohen taksa shtesë.

U vendos nga Kolegji i Apelit i DHPGJS-së më 12 prill 2024.

Mr.sc. Sahit Sylejmani, Gjyqtar Kryesues _____